

ת"פ 5117/12 - מדינת ישראל נגד חליל סטל, עוני סטל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 18-12-5117 מדינת ישראל נ' סטל ואח'

לפני כבוד השופט שאל אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דפנה חייקין
נגד

הנאשמים: חליל סטל
עוני סטל
שניהם ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעמנה

זכור דין

א. רקע כללי והשתלשות ההליכים המשפטיים:

1. סכסוך רע ומר ומתרחש בין אחים, שהתרדרר לכלל אלימות. נאשם 1 ומר אילן סטל (להלן - המתalon) הם אחים, בשנות החמישים לחייהם כויס, המתגוררים בשכנות ביפו. נאשם 2, בן 26 שנים כויס, הוא בנו של נאשם 1, ומתגורר יחד עמו. בין נאשם 1 לבין המתalon קיים, כאמור, סכסוך מתמשך.
2. נגד הנאשמים הוגש בתיק זה כתוב אישום, בו הם הואשמו **בתקיפה בצוותא, שגרמה למתalon חבלה ממשית**, לפי הוראות סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי הנטען בעובדות כתוב האישום, ביום 25.11.18 בשעה 15:53 או בסמוך לכך שהוא המתalon בחצר ביתו יחד עם אביו (שהוא גם אביו של נאשם 1). באותו הנסיבות יצא נאשם 1 מביתו לעבר המתalon ועל רקע סכסוך קודם אמר לו: "אתה מביא לי את הרשות". לאחר מכן תקף נאשם 1 את המתalon בכר שהתנפל עליו, הכה בו בגופו ובעט בו, והשניים נאבקו ונפלו ארضا. או אז יצא גם נאשם 2 מביתו, כשהוא אוחז בחפץ שטיבו אינו ידוע למאשימה, ותקף את המתalon בכר שהכה בו באמצעות החפץ. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתalon חבלות, לרבות המטומה, ושריטות: על גבו, רגלו, איזור החזה ובطن שמאל, על פניו ובראשו, וכן חתך בעפוף (שנדרש להדבקה). גם לנאשם 1 נגרמו חבלות: שריטות ושפושים על פניו, וכן חבלה באמת ידו השמאלית.
3. התקיימו בתיק כמה וכמה דיונים לפני מותבים קודמים. נערכו מספר דיונים מקדמים, לרבות במתכונת של גישור, אך הצדדים לא הגיעו לככל הסכומות והתיק נקבע לשמייעת הראיות. ההגנה כפירה בעובדות כתוב האישום, תור טענה כי המתalon הוא שתקף את נאשם 1 במהלך האירוע, וזאת בהקשר לתקיפות קודמות בהן גרם המתalon לנאשם 1 לחבלות של ממש (ר' בתשובה שהוגשה בכתב, במסגרת

בקשה מס' 4, וכן בפרוטוקול, עמ' 8).

4. בין הצדדים נערך היליך גישור נוסף, שבמסגרתו הם הגיעו להסכמות כליהן:

ברובד הדיני - הוסכם על הגשת כתוב אישום מתיוקן, שבמסגרתו הושמו העובדות המיחסות לנ羞ם 2 שותפות בجرائم החבלות למתלוון. הוראות החיקוק תוקנו בהתאם, באופן שנ羞ם 1 הואשם בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה ממשית**, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין, ואילו נ羞ם 2 הואשם בעבירה של **תקיפה סתם**, לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין.

ברובד המהומי - הצדדים עתרו במשותף לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של נ羞ם 1, ולאחר מכן קיבל תסקירות שירות המבחן בעניינו של נ羞ם 2. המשימה הודיעה כי תגביל את עתירתה לעונש, בעניינו של נ羞ם 1, לענישה של מסר בפועל, לתקופה המרבית שניית לשאת בדרך של עבודות שירות, לצד מסר מוותנה ופיצוי ממשועוט למתלוון. אשר לנ羞ם 2 הודיעה המשימה כי תעזור לענישה קונקרטית, אך הצדדים ישובו לשוחח לאחר קבלת התסקיר. המשימה הודיעה עוד כי תסכים לבקש הגנה שהتسקיר יבחן את שאלת הרשותו בדיון של נ羞ם 2, אך הטעינה כי עמדתה היא להרשה.

5. הנ羞מים הודיעו אפוא בעבודות כתוב האישום המתוקן והורשו בעבירות שבנה הואשמו בו, כאמור בפסקה 4 דלעיל. בית המשפט הורה על לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות וتسקירות השירות המבחן, כפי עתירת הצדדים.

6. המתלוון ליווה את היליך באופן פעיל, לרבות בנסיבות חלק מהדינומים. בעת הצגת הסדר הטיעון ציין כי המשימה יעדכו את המתלוון בפרטיו הכספי, תוך שהעמיד אותו על זכויותיו כנפגע העבירה - לרבות בהגשת הצהרה אודiot הפגיעה והנזקים שנגרמו לו - והוא הביע את הסתיגותו מהסדר (בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 19 ואילך). יש לציין כי המתלוון הגיע מספר בקשנות לתיק בית המשפט, עצמו ובאמצעות בא-כחו, הן לפני עיריכת הסדר הטיעון והן לאחריו. בבקשתו תיאר המתלוון את נסיבות האירוע דנא בחומרה רבה, עד כדי טענה כי מדובר בניסיון לרצח. המתלוון הלין על עיריכת הסדר הטיעון ועתר לענישה מחמירה של הנ羞מים (ר' בעיקר בבקשתות 3, 12, 13 ו-18).

7. המתלוון אף עתר לבג"ץ, כשבעה חדשם לאחר הצגת הסדר הטיעון בבית המשפט, על מנת להביא לביטולו של הסדר. ואולם, העתירה נדחתה על הסף (ר' בג"ץ 5129/21 סטל נ' מפלג **تبיעות תל אביב** (10.10.2021)). בפסק הדין נקבע כי לא נמצא עילה להתערבות בהחלטת המשימה להגיש להסדר הטיעון, וכי זכויות המתלוון לפי הוראות חוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001 (להלן - חוק זכויות נפגעי עבירה), לא הופרו.

8. בין היתר, בשל שינויים בסדרי עבודות בית המשפט הועבר התקיק לשםית הראיות והטיעונים לעונש לפניו.

עיקר תסקיר השירות המבחן בעניינו נ羞ם 2:

9. בתסקיר השירות המבחן (מיומ' 05.10.21) פורטו נסיבות חייו של נ羞ם 2, כאמור כבן 26 שנים כיום, רוק המתגורר עם הוריו. נ羞ם 2 סיים 12 שנות לימוד, לומד כיום ניהול מוסך במכלה, והוא עובד במוסך שבבעלות אביו (נ羞ם 1). נ羞ם 2 נעדר הרשותות קודמות והאירוע דנא הוא הסתובבו

הראשונה והיחידה עם החוק.

- .10. בהתייחסותו לביצוע העבירה תיאר נאשם 2 סכום ארוך שנים בין אביו (נאשם 1) לבין המתלוון, דודו, על רקע שטחים שאوتם קיבל אביו בירושה. לדבריו, ביום האירוע הוא שמע את אביו ודודו רבים בחצר הבית, כאשר מתוך רצון להגן על אביו ועל רקע הкус שנצבר אצלם לפני המתלוון, המשך שנים, החל להזכירו. שירות המבחן התרשם כי על אף מערכת היחסים המשפחתית המורכבת והמטענים הרגשיים הסובבים, נאשם 2 מביע חרטה וbosha על התנהלותו, מבין את השלכות מעשייו וחושש מפגיעה עתידית עקב הסתבכותו בפלילים.
- .11. שירות המבחן התרשם כי לנאשם 2 קשיים בויסות דחפים, לצד קונפליקט לא פתור והיעדר אמפתיה כלפי המתלוון. עם זאת, כאשר ניכר שנאשם 2 מנהל אורח חיים תקין, משפט פועל באופן מלא עם שירות המבחן וכן להשתלב בהליך טיפול, המליץ שירות המבחן על השתת ענישה טיפולית-שיקומית בלבד, שתכלול של"צ בהיקף של 140 שעות וצו מב奸. אשר לסוגיות הרשות ציין שירות המבחן כי נאשם 2 לא הציג מסמכים המלמדים על פגיעה קונקרטית העולוה להיגרם לו כתוצאה מן הרשותה ועל כן לא מצא מקום להמליץ על ביטול הרשותה.
- .12. על אף שבית המשפט לא הורה על עירication תסקירות משלימים הגיש שירות המבחן תסקיר כאמור, ביום 10.01.22. בתסקיר המשלימים ציין כי חלו בעניינו של נאשם 2 התפתחויות שיש להסבירו לידיות בית המשפט ומכאן הגיעו. כמסתבר, נאשם 2 לא התייצב לשני מפגשים שנקבעו עמו, כאשר בדיון טען כי לא חש טוב ושכח לעדכן בקשר את השירות. נאשם 2 סיפר כי חזר מהו"ל ונדרש להמתין לתוצאות בדיקת קורונה, אך אמרו לא עדכן את שירות המבחן ולא התייצב. בנסיבות אלה סבר השירות כי נוכנותו של נאשם 2 להשתלבות בטיפול היא חיונית בלבד, ועל כן ראה לשנות מההמליצה להעמדת נאשם 2 ב迈向ן. אשר להמליצה להשתת צו של"צ ציין שירות המבחן ספקנות-מה, אך הוסיף כי ככל שנאשם 2 יתחייב בפני בית המשפט לבצע צו כאמור, ימליץ השירות על צו של"צ בהיקף של 200 שעות.
- .13. בעקבות התסקיר המשלימים הגיש ב"כ הנאים בקשה מפורטת, בה ציין כי נאשם 2 לא התייצב לשני המועדים שנקבעו לו על ידי שירות המבחן בשל נסיבות רפואיות וכי הוא מתנצל על כך (ר' בבקשת מס' 21). ב"כ הנאים הדגיש שנאשם 2 מצהיר על נוכנותו לשתף פעולה עם שירות המבחן ומתחייב להגיע לכל מפגש שיקבע לו; והוסיף וביקש את דוחית הדיון (שנקבע לשם עית הראות והטייעונים לעונש) על מנת שיוגש תסקיר משלימים נוספת. ואולם, כאמור בהחלטה מיום 12.01.22, לא מצאתי מקום לאפשר את דוחית הדיון נכון הטעמאות ההליכים, וקבעתי כי הדיון יתקיים במועדו.

עיקרי הראיות לקביעת העונש:

- .14. מטעם המאשימה הוגשו, כראיות לקביעת העונש, הצהרת המתלוון נפגע העבירה (סמן ע/1). ההצהרה גם הוגשה על ידי המתלוון בעצמו, ר' בבקשת מס' 19), וכן תדף המידע הפלילי בעניינו של נאשם 1 (סמן ע/2).
- .15. הצהרת המתלוון כוללת טיעון עובדתי רחב הייקף, שאינו עולה בקנה אחד עם עובדות כתוב האישום המתוקן. המתלוון מתאר תקיפה קשה תוך שימוש באלימות, אשר תוכננה באכזריות מראש ואף ביקשה להביא למותו; והכל על רקע שימוש של נאשם 1 בשטח מגוריים של המשפחה לניהול מוסף בלתי חוקי. לטענת המתלוון, כתולדה מן התקיפה נגרמו לו חבלות חמורות, כולל שברים בעמוד השדרה

ובצלות, אשר הפכו אותו לנכה, לרבות במישור הנפשי.

16. על אף דחית עתרתו בבג"ץ, בהצהרתו לפני חזר המתلون והlein באופן חריף על רשות התביעה ועל ערכות הסדר הטיעון, תוך טענה שכטב האישום המתוון מתאר אירע "מינורי" ואף "דמיוני", שאין דומה כלל לעובדות המקרה כפי שאירע בפועל. במועד שנקבע לשמעית הטיעונים לעונש אף ביקש ב"כ המתلون להוסיף ולשאת דברים בשמו, אך בהדר מעמד לכך בדיון נחתה בקשה זו (בפרוטוקול, עם').
(17)

17. לא לモתר לעיר כאן, כי ב"כ הנאשמים מחה על טעוני עובדה הנ"ל, החורגים מעובדות כתוב האישום המתוון בהן הודיעו הנאשמים, וביקש להתעלם מהן; ובעניין זה הדיון עמו. העובדות הנוגעות לביצוע העבירות הן אלה שנקבעו על ידי בית המשפט הדיון בהליך - בין לאחר שמיית הריאות ובין על יסוד הודהת הנאשם. לאחר שניתנה הכרעת הדיון אין מקום וגם אין אפשרות משפטית - למעט בסיבות חריגות שבחריגות, שאין מתקיימות בעניינו שכן למתلون ניתנה אפשרות להביא את מלא טענותיו לפני התביעה עובר לערכות הסדר הטיעון - לשנות מעובדות הכרעת הדיון או לקבוע עובדות נוספות בגין העבירה מושא כתוב האישום (השווה גם לאמר בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין). זאת ועוד, הצהרת נפגע העבירה, מעצם טيبة ומהותה, מוגבלת לתיאור הפגיעה והנזקים שנגרמו לנפגע בעטיה של העבירה; והכל כאמור בהוראות סעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה.

18. מתדים המידע הפלילי בעניינו של נאשם 1 (ע/2) עולה כי לנאים זה, יליד שנת 1969 (כבן 53 שנים כיום), 12 הרשעות קודמות. חלק מההרשעות הן מבית המשפט לעניינים מקומיים וחלקן הן בגין עבירות רכוש ואלימות. עם זאת יש לציין, כי למעט הרשעה אחת משנה 2020 מבית המשפט לעניינים מקומיים, הרשעות הקודומות הנוספות של נאשם 1 הן ישנות, האחרונה שבהן משנה 2002 - בגין אירע מלפני יותר מעשורים שנה - אשר התישנו.

19. מטעם ההגנה הוגשו מספר מסמכים (סומנו ס/1 וס/2), שעוניים בתלונות שהגיש נאשם 1 נגד המתلون, כמו גם פניויתו לרשות האכיפה על מנת שימצאו את הדיון עם המתلون. המסמכים הללו כוללים ערך על סגירת תלונותיו האמורויות של נאשם 1, תוך הפניה לחומריה חקירה שנאספו במסגרת תלונות אלה. וכן, לאחר בדינה חוזרת של חומריה החיליטה המאשימה להגיש כתוב אישום נגד המתلون, בין השאר בשל תקופת נאשם 1 בזריקת סולם לעברו, סולם שפגע בראשו של נאשם 1 וגרם לו לחבלות של ממש (ת"פ (שלום ת"א) 20-12-2015-28153 מדינת ישראל נ' סטל (03.11.21)). ואולם, בשל הגשת כתוב האישום באיחור - כאשר דבר באירע ביום 16.11.20 - נאלצה המאשימה לחזור בה מהאישום (ר' ס/2).

ד. עיקר טיעוני הצדדים:

20. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על עובדות כתוב האישום המתוון, המתארות לשיטתהairaע של אלימות קשה במסגרת סכון משפחתי, אשר איירע בחצר ביתו של המתلون ולנגד עיני-abivim של המתلون ושל נאשם 1. ב"כ המאשימה הטעימה כי נאשם 2 המשיך-למעשה את מעשה התקיפה של נאשם 1, כאשר הגיע למקום כשהוא מצויד בחפץ, ניצל את עובדת היהות המתلون "מנוטרל" והכה בו.

21. ב"כ המאשימה פירטה את החבלות שנגרמו למתلون בעטיהם של מעשי נאשם 1, כפי שהן

מפורטות בעבודות כתב האישום המתוון, לרבות החתר בעפוף שנדרש להדקה ושטף הדם. ב"כ המאשימה צינה - כאמור בעבודות כתב האישום המתוון - כי גם נאשם 1 נפגע במהלך האירוע, אך ביקש לדגש את הפער בין חומרת הפגיעה שנגרמו למתלוון לבין הפגיעה שנגרמו לנאשם 1; פער המלמד על כך שהמתלוון התגונן-למעשה מפני נאשם 1. עוד הפעטה ב"כ המאשימה להצהרת המתלוון, נפגע העבירה, בכל הקשור לנזקים שנגרמו לו בעיטה של התקיפה.

.22. ב"כ המאשימה עמדה על הערכיהם החברתיים, שנפגעו כתוצאה מעשי הנאים, ובهم ההגנה על זכות-היסוד של כל אדם לשפטות הגוף, הביטחון האישי, הכבוד ושלמות הנפש; והכל בפרט כאשר מדובר באליםות בטור המשפחה. בסיבות אלה, ותוך הפניה לפסיקה, עטרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחמי עונש הולמים כליהן: בעניינו של נאשם 1 בין מספר חדש מסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשים מסר בפועל; בעניינו של נאשם 2, בין מסר מותנה לבין 6 חודשים מסר בפועל. יש להעיר, עם זאת, כי חלק מהפסיקה אליה הפעטה ב"כ המאשימה עוסקת בעבירה חמורה יותר, לפי הוראות סעיף 333 לחוק העונשין, אף נגזרו בה עונשים חמורים מעתירת המאשימה לפני (ר' רע"פ 2298/20 **עדרא נ' מדינת ישראל** (05.04.2020); עפ"ג (מחוזי ים) 1050-09-20).

מדינת ישראל נ' מלנובסקי (17.11.2020)).

.23. אשר לגזרת העונשים בתחום מתחמי העונש הולמים הבדיקה ב"כ המאשימה בין שני הנאים. בעניינו של נאשם 1 צינה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי, הרלוואנטי בחלוקת הגם שלא מזמן האחרון. עוד צינה ב"כ המאשימה את הودאה ונטיית האחריות. בסיבות אלה - בהתאם להסכמות המאשימה במסגרת הסדר הטיעון - עטרה ב"כ המאשימה להשתת עונשה שתכלול 9 חודשים מסר בפועל, בדרך של עבודות שירות, לצד מסר מותנה משמעותי ומרתייע ופיזיו הולם למתלוון.

.24. בעניינו של נאשם 2 עמדה ב"כ המאשימה על האמור בשני הנסיבות שהוגשו ועל ההבדלים ביניהם. ב"כ המאשימה ערלה לכך שהתקיר המשלים לא התבקש על ידי בית המשפט, אך הטעימה כי שירות המבחן מצא לנכון להעביר לידי בית המשפט נתונים חשובים, מהם עולה מוטיבציה חיצונית בלבד של נאשם 2 להשתתפות בהליכים טיפולים. בסיבות אלה עטרה ב"כ המאשימה למקומם נאשם 2 בשלוש התחזון של מתחם העונש הולם לו טענה, דהיינו: לעונש של מספר חדש מסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, מסר מותנה מרתייע ופיזיו הולם למתלוון.

.25. ב"כ הנאים, מצדיו, הדגיש במיוחד את הודהה ונטיית האחריות, שנعواו בעיקר על רקע רצונם של הנאים להימנע מההחריף את הסכסוך המשפטי ובמיוחד לחסוך מאביהם הקשיש של נאשם 1 ושל המתלוון את הצורך במשפט ולהיקרע בין שני בניו. עוד הדגיש הסניגור את התקיונים שנערכו בעבודות כתב האישום ובஹאות החיקוק. בהקשר זה חזר ב"כ הנאים וטען כי אין מקום לקבל כתה - בשלב הטיעונים לעונש - טיעונים החורגים מעבודות כתב האישום המתוון, בין מצד המאשימה ובמיוחד מצד המתלוון. זאת, בפרט כאשר תלונותיו וטרורונו של המתלוון נגד הסדר הטיעון, בין בתלונות שהוגשו לנציג תלונות הציבור על מייצגי המדינה ובין במסגרת עטרה לבג"ץ, נדחו כולם כאחת.

.26. ב"כ הנאים הטיעים כי עוד בעבודות כתב האישום המקורי צוין שבמהלך האירוע התפתח מאבק בין המתלוון לבין נאשם 1, שבמהלכו גם נאשם 1 נפגע, היבט המלמד כי עסקין באירוע של אלימות הדדיות ולא של תקיפה חד צדדית מצד הנאים. בסיבות אלה אף ננקטה אכיפה ברורנית נגד הנאים, שכן המתלוון לא נחקר ולא הוועד לדין בגין חלקו באירוע, כפי שלא הוועד לדין בגין תלונות

קודמות (וחמורות) של נאש 1. לפיכך, כר לשיטת ב"כ הנאים, הרף התיכון של מתחם העונש ההולם בעניינם של שני הנאים צריך לעמוד על עונשה צופה פני עתיד גרידא.

לענין גזרת עונשם של הנאים בתוך מתחמי העונש ההולמים הוסיף ב"כ הנאים וטען כי על אף חלוף הזמן המשמעותי מאז האירוע לא נפתחו לנאים תיקים חדשים כלשהם, עובדה המלמדת על התנהלותם הנורמטיבית. לנאש 1 אמנים הרשות קודמות, אך מדובר בהרשעות ישנות מאוד, שרובן ככל מתייחס לעבירות מלפני למעלה מעשרים שנה. נאש 1 עובד כיום, לפנסתו ולפרנסת משפחתו, בעבודה קשה כמכונאי משאיות. בנסיבות אלה די בימי המעדן אותם נשא נאש 1 במסגרת החקירה על מנת להרטיעו, בפרט כאשר השთת עונש של מאסר בפועל תפגע קשות ביכולתו להתפרנס ולפרנס את משפחתו.

אשר לנאש 2, מדובר בנאש ללא כל רישומים קודמים על אף שגדל בשכונה בעייתייה ביפו. לשיטת ב"כ הנאים, אף מתוך כתוב האישום המתוקן עולה כי חלקו של נאש 2 באירוע היה מינויו, והוא נגרר עקב המאבק שהתנהל לנגד עיניו בין המתلون לבין אביו, עד כדי כך שאף המאשימה הסכמה בזמןנו כי בתסaurus תבחן גם האפשרות לבטל הרשות. ב"כ הנאים הוסיף והציג כי התסaurus שהתקבל בעניינו של נאש 2 הוא חיובי מאוד, ובנסיבות אלה - כאשר אי התיאצבותו לשני המפגשים שנקבעו לו הייתה מטעמים אובייקטיביים - יש לאפשר לו להשתלב בענישה טיפולית-שיקומית, בה הוא חפש מאד.

לבסוף הנאים נשאו את דברם האחרון לעונש. נאש 1 הסתפק בטיעוני הסניגור. נאש 2 הוסיף ואמר: "אני קודם כל מצער על מה שקרה. לא הייתי צריך להטער. אני מביע חרטה عمוקה על המעשה. אני גם עובד וגם לומד, אני חשש שהרשות תפגע לי בעתיד" (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 19 ואילך).

ה. קביעת מתחמי העונש ההולמים:

בתע גזרת עונשו של נאש על בית המשפט לקבע, תחילת, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאים, וזאת בהתאם לעיקרונות הלהימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

לענין הערכיהם החברתיים, שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעו הנאים, מקובל עלי טיעון ב"כ המאשימה. אכן, ההחלטה חוזרת ומדגישה את חומרתן הרבה של עבירות האלים, אשר פוגעות בערכיהם החברתיים של ההגנה על שלום הציבור ושלוותו והגנה על שלום הגוף, וכן פוגעות במרקם החברתי וביכולת לקיים חברה תרבותית ומתקנת. כיצד, תנאי יסוד לקיומה של חברה חופשית ותרבותית הוא עקיירת האלימות הפיזית מן השורש.

לפיכך, ההחלטה חוזרת ומדגישה את האינטראס הציבורי הרב שבהתלת עונשים מרתיים בעבירות אלימות; גם שמנגד העונשה הנהוגת בעבירות אלימות הוא רחב, כנגזר מהשונות הרבה הקיימים בסיבות ביצוע העבירות. במקרה דנא, נסיבות החומרה נובעות מכך המתلون הותקף בחצר ביתו-מוצרו, על ידי אחיו. נסיבות הקולה נובעות מכך שמדובר כתוב האישום המתוקן עולה כי מדובר באירוע לא מתוכנן, כאשר נאש 2 הctrף לתקיפה רק משום שהוא עד למאבק שהתרחש בין נאש 1 (אביו) לבין המתلون.

בקביעת מתחמי העונש הולמים על בית המשפט להתחשב, כאמור, גם בנסיבות העונשה הנוגעה. עיון בפסקה מלמד כי עתירת ב"כ המأشימה משקפת נכון את רף העונשה התחתון שנקבע בפסקה בגין עבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה ממשית. בעבירה האחורה נקבע, ככליל, רף תחתון של מאסר בפועל לנשיאה בעבודות שירות (השוואה למשל ת"פ (שלום ק"ג) 17-12-17 53338 מדינת ישראל נ' פלוני (31.10.2018) וסקירת הפסקה שם; הגם שם דובר במקרה קל במידה מה מעניינו). בעבירה של תקיפה סתם נקבע רף תחתון של עונשה צופה פני עתיד, לעיתים - למשל כאשר נעשה שימוש בחפש, כבעניינו - ביצירוף עונשה נלוית-كونקרטיבית כגון של"צ.

עוד יש לציין כי במקרה זה עסקין בהסדר טיעון, הכול הסכומות חלקיות לעניין העתירה לעונש. כיצד, כאשר מדובר בהסדר טיעון העיקרי הוא בבחינת סבירותו של ההסדר, וזאת בהתאם ל"מבחן האיזון", כפי שנקבע בזמןו בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (25.12.2002)). בפרשנה דנא סבירותו של הסדר הטיעון כבר נבנהה היטב, לרבות במסגרת עתירה לבג"ץ, וממילא ברור כי מדובר בהסדר סביר. לפיכך על בית המשפט לכבד את ההסכומות, אם גם החלקיות כאמור, של הצדדים; ובוודאי שאין מקום שבית המשפט יחמיר עם הנאים מעבר לעתירה המأشימה.

בהתחשב בכל אלה אני קובע את מתחמי העונש הולמים במקרה זה כלהלן:
בעניינו של נאשם 1 - בין 6 חודשים מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, בין 16 חודשים מאסר בפועל.

בעניינו של נאשם 2 - בין מאסר מוותנה ועונשה נלוית לבין 6 חודשים מאסר בפועל.
 לבסוף יש לציין כי אין במקרה דנא מקום לביטול הרשותה בדיון של נאשם 2. מעבר לכך שישירות המבחן נמנע מלהמליץ על כך, על פניו הדברים עניינו של נאשם 2 אינם מקיים את התנאים שנקבעו בהלכת ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 342, 337 (1997), כאפשרים לניקוט בדרך החrigga וויצאת הדופן של הייננאות מהרשעה. נאשם 2 לא הצבע על נזק קונקרטי לשיקומו, העול להיגרם כתולדה מן הרשעה, ואף ב"כ הנאים טוענים בהקשר זה בשפה רפה.

גזרת עונשם של הנאים בתוך מתחמי העונש הולמים:

לאחר קביעת מתחם העונש הולם בעניינו של נאשם על בית המשפט לגזר את עונשו בתוך מתחם זה. זאת, כמעט במקרה יוצאי דופן בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכך, ותוך התחשבות בניסיבות שאין קשרות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנווית בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.

אשר לנאים לפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזרת עונשם - בתוך המתחמים הרלוואנטיים שלהם - הם כלהלן:

עבירות הפלילי של הנאים - לנאשם 2 אין הרשות קודמות או מאוחרות למעשה. מדובר, כמובן, בנסיבות משמעותית לקולת העונש. לנאשם 1 הרשות קודמות, חלוקן רלוואנטית, הגם שמדובר בהרשותות שהתייחסו.

הפגיעה של העונש בנאים ובמשפחותיהם - עונשה של מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, תפגע בנאים ובמשפחותיהם, ויש להתחשב בכךון זה.

הודאה ונטיית אחריות - הנאים הודהו בעובדות כתוב האישום המתוקן ונטלו אחריות על מעשיהם. בכך חסכו הנאים מזמןם של העדים, הצדדים ובית המשפט. נסיבות אלה יש לזכור לזכותם של הנאים.

מאਮצי הנאים לתקן תוצאות העבירות ולפיזיו על הנזק שנגרם בעטין - הנאים לא פועלו כלל לפיזיו המתلون ואף לא נטען כך לפני. היבט זה רלוונטי בעיקר בעניינו של נאם 1, שהוא זה שגרם למתلون לחבלות.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - ממועד ביצוע העבירות חלפו כבר למעלה שלוש שנים.

.39

מכלול הנسبות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כלהלן:

בעניינו של נאם 2 - נראה כי ניתן להסתפק בענישה בתחתית מתחם העונש ההולם, בפרט כאשר מדובר בנאים צעיר ולא כל רישומים נוספים. נאם 2 אמן לא התייצב בשני מועדים בהם זומן על ידי שירות המבחן. ואולם, כאשר המליצה הבסיסית של שירות המבחן בעניינו של נאם 2 הייתה חיובית, וכאשר הוא הצהיר על התchieבותו לשתף פעולה עם שירות המבחן, אין למנוע ממנו אפשרות לענישה שיקומית; בפרט כאשר מובהר לו שאם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן בית המשפט יוכל לגזר עליון עונש נוספת. כל זאת, תוך איזון הקלה בפיזיו הולם למתلون (במיוחד בהתחשב בכך שנאים 2 השתמש בחפש במהלך האירוע).

בעניינו של נאם 1 - נסיבות הקולה אמן עלות משקלן על נסיבות החומרה, אך מכלול הנسبות עולה שהענישה צריכה להיות גבוהה מרף התחתון, בcircumstances פיזיו הולם למתلون בשל החבלות שנגרמו לו עקב מעשיו של נאם 1.

סוף דבר:

.2.

40. אשר על כן - בהתחשב בשיקולים לכפ' חומרה ולכפ' קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

:
נאם 1:

(א) 7 חודשים מאסר בפועל.

נאם 1 ישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחומרה דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 10.08.21.

על נאם 1 להתייצב לנשיאות עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 20.03.22 עד השעה 08:00.

mobher בזה לנאים 1 כי בכל הקשור ל העבודות השירות עליו לצית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמן לכך מטעמו. עוד מובהר לנאם 1, כי במידה ולא יצית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחרי סוג ובrikhet בית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי במשך 8 חודשים, אותו לא ישא נאם 1 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של אלימות נגד הגוף.

(ג) פיצויים למתلون, עד תביעה מס' 2, בסך של 7,000 ₪.
עמוד 8

הפיוצים ישולמו בשבועה תשלומיים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.03.22 ובכל אחד בחודש של אחרים. היה ונאשם 1 לא ישלם את אחד התשלומיים במועד תועמד כל יתרת הפיוצים לפירעון מיד.

:2 נאשם

(א) מסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא ישא נאשם 2 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של אלימות נגד הגוף.

(ב) פיוצים למTELON, עד תביעה מס' 2, בסך של 4,000 ₪.

הפיוצים ישולמו באربעה תשלומיים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.03.22 ובכל אחד בחודש של אחרים. היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומיים במועד תועמד כל יתרת הפיוצים לפירעון מיד.

(ג) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתוכנית שגיבש שירות המבחן, החל במועד שיקבע שירות המבחן בהקדם האפשרי.

mobher bahwa לנאשם 2 כי אם הוא לא י מלא אחר הוראות צו השירות והוא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוספת.

(ד) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים ממהיום.

mobher bahwa לנאשם 2 כי אם הוא לא י מלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, הוא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגזר עליו, במקום צו המבחן, עונש נוספת.

כל שנוטר בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופק מטעם הנאשמים, בהסכמה ההגנה יחולט הפיקדון לטובת תשלום הפיוצים, כאשר הנאשמים ידרשו לשלם רק את יתרת הסכום שתיוותר.

נתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרת.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למצוירות בית המשפט בדבר פרטי המTELON, לצורך העברת הפיוצים.

זכות ערעור בתוך 45 יום ממהיום.

המצוירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

נתן היום, ט"ו אדר א' תשפ"ב, 16 פברואר 2022, במעמד הצדדים.